

Oświadczenie Rządowe

z d. 8 września 1922 r.

w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowego Porozumienia z dn. 18 maja 1904 roku i do Międzynarodowej Konwencji z dn. 4 maja 1910 roku, podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu aneksu I art. 19 Traktatu między Głównymi Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Polską, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1920, № 110 poz. 728), Rząd Polski zgłosił w dniu 12 stycznia 1921 r. swe przy-

stąpienie do Międzynarodowego Porozumienia z dn. 18 maja 1904 r. i do Międzynarodowej Konwencji z dn. 4 maja 1910 r. wraz z uzupełniającym ją protokołem zamknięcia z tegoż dnia 4 maja 1910 r., podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem, których treść brzmi, jak następuje:

Porozumienie.

Prezydent Republiki Francuskiej; J. Ces. Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; J. K. M. Król Belgów; J. Kr. M. Król Duński; J. Kr. M. Król Hiszpański; J. K. M. Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji, Irlandji i brytyjskich posiadłości zamorskich, Cesarz Indji; J. K. M. Król Włoski; J. K. M. Królowa Niderland; J. K. M. Król Portugalski i Algarwejski; J. C. M. Cesarz Wszechrosyjski; J. K. M. Król Szwedzki i Norweski i Rada Związkowa Szwajcarska.

Pragnąc zapewnić pełnoletnim kobietom oszukany lub zmuszany, zarówno jak kobietom i dziewczętom małoletnim skuteczną ochronę przeciw zbrodniczeru procederowi, znanemu pod nazwą „Handlu białem”, postanowili zawrzeć układ w przedmiocie przedsięwzięcia właściwych środków do osiągnięcia tego celu i wyznaczyl na pełnomocników swych:

Prezydent Republiki Francuskiej:

Jego Eksel. Th. Delcassé, deputowanego, Ministra Spraw Zagranicznych Republ. Francuskiej;
J. C. M. Cesarz Niemiecki — Król Pruski:

J. W. Wysokość Księcia Radolina, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. C. M. Król Belgów:

M. A. Leghait, Nadzwyczajnego Posła i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Król. Mość Król Duński:

Hrabiego F. Reventlow, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Król. Mość Król Hiszpański:

J. Eksel. M. F. de Leon y Castillo, margrabiego del Muni, Nadzwyczajnego Pełnomocnego Ambasadora przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Król. Mość Król Zjednoczonego Królestwa W. Brytanji i Irlandji i brytyjskich posiadłości zamorskich, Cesarz Indji:

J. Eksel. Sir Edmund Monson, Ambasadora Nadzwyczajnego Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Król. Mość Król Włoski:

J. Eksel. Księcia Torielli Brusati di Vergano, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów:

Kawalera de Stuers, Posła Nadzwyczajnego i Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Król. Mość Król Portugalski i Algarwejski:

P. T. de Souza Roza, swego Posła Nadzwyczajnego, Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Arrangement.

Le Président de la République Française; Sa Majesté L'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des possessions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi du Portugal et des Algarves; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et le Conseil Fédéral Suisse, désireux d'assurer aux femmes majeures, abusées ou contraintes, comme aux femmes et filles mineures, une protection efficace contre le trafic criminel connu sous le nom de „Traite des Blanches”, ont résolu de conclure un Arrangement à l'effet de concerter des mesures propres à atteindre ce but et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. Th. Delcassé, Député, Ministre des Affaires Etrangères de la République Française;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

S. A. S. le Prince de Radolin, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. A. Leghait, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi de Danemark: M. le Comte F. Reventlow, son envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. F. de Leon y Castillo, Marquis del Muni, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, et des possessions Britanniques au delà des mers, Impereur des Indes:

S. Exc. Sir Edmund Monson, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

S. Exc. M. le Comte Torielli Brusati di Vergano, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Chevalier de Stuers, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. T. de Souza-Rosa, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

J. C. M. Cesarz Wszechrosyjski:

J. Eksel. p. Nelidowa, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Król. Mość Król Szwedzki i Norweski:

P. Akermana, Posła nadzwyczajnego, Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

i Rada Związkowa Szwajcarska:

P. Karola Edwarda Lardy, Posła Nadzwyczajnego, Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej,

Którzy, wymieniwszy swe pełnomocnictwa, uznane za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1.

Każdy z układających się Rządów, zobowiązuje się ustanowić lub wyznaczyć władzę, powołaną do gromadzenia wszelkich wiadomości o werbowaniu kobiet i dziewcząt zagranicę dla celów nierządu; władza ta będzie uprawniona do znoszenia się bezpośrednio z odpowiednimi władzami wszystkich innych układających się państw.

Art. 2.

Każdy z Rządów zobowiązuje się do wykonywania nadzoru celem śledzenia, szczególnie na dworcach kolejowych, w portach wyruszenia i w czasie podróży, przewodników kobiet i dziewcząt przeznaczonych dla celów nierządu. W tym celu funkcjonariusze, lub wszelkie inne uprawnione w tym zakresie osoby otrzymają instrukcje dla dostarczenia w granicach prawnych wszelkich informacji, mogących ułatwić wyśledzenie powyższego zbrodniczego procederu. O przybyciu osób, które zdają się być sprawcami, uczestnikami lub ofiarami takiego procederu, będą w odpowiednich przypadkach powiadomione bądź władze w miejscu przybycia, bądź zainteresowani agenci dyplomatyczni, lub konsularni, bądź jakiegokolwiek inne właściwe władze.

Art. 3.

Rządy zobowiązują się przyjmować w odpowiednich wypadkach i w granicach prawnych oświadczenia kobiet i dziewcząt cudzoziemek, trudniących się prostytutką, celem ustalenia tożsamości ich osoby oraz ich stanu cywilnego, tudzież wyśledzenie tych, którzy skłonili je do opuszczenia swego kraju. Zebrane wiadomości będą zakomunikowane władzom kraju, z którego pochodzą wymienione kobiety lub dziewczęta dla ewentualnego odesłania ich do ojczyzny.

Rządy zobowiązują się w granicach prawnych i w miarę możliwości, powierzać tymczasowo w celu ewentualnego odesłania do ojczyzny ofiary zbrodniczego procederu, pozbawione środków, instytucjom opiekuńczym publicznym lub prywatnym, jako też poszczególnym osobom, dającym niezbędną rekojmię.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:
S. Exc. M. de Nelidow, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:
pour la Suède et pour la Norvège:

M. Akerman, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

et le Conseil Fédéral Suisse:

M. Charles-Edouard Lardy, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près le Président de la République Française.

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Art. 1.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage à établir ou à désigner une Autorité chargée de centraliser tous les renseignements sur l'embauchage des femmes et filles en vue de la débauche à l'étranger: cette Autorité aura la faculté de correspondre directement avec le Service similaire établi dans chacun des autres Etats contractants.

Art. 2.

Chacun des Gouvernements s'engage à faire exercer une surveillance en vue de rechercher, particulièrement dans les gares, les ports d'embarquement et en cours de voyage, les conducteurs de femmes et filles destinées à la débauche. Des instructions seront adressées dans ce but aux fonctionnaires ou à toutes autres personnes ayant qualité à cet effet, pour procurer dans les limites légales, tous renseignements de nature à mettre sur la trace d'un trafic criminel.

L'arrivée de personnes paraissant évidemment être les auteurs, les complices ou les victimes d'un tel trafic sera signalée, le cas échéant, soit aux Autorités du lieu de destination, soit aux Agents Diplomatiques ou Consulaires intéressés, soit à toutes autres Autorités compétentes.

Art. 3.

Les Gouvernements s'engagent à faire recevoir, le cas échéant et dans les limites légales, les déclarations des femmes ou filles de nationalité étrangère, qui se livrent à la prostitution, en vue d'établir leur identité et leur état civil, et de rechercher, qui les a déterminées à quitter leur pays. Les renseignements recueillis seront communiqués aux Autorités du pays d'origine desdites femmes ou filles en vue de leur rapatriement éventuel.

Les Gouvernements s'engagent, dans les limites légales et autant que faire se peut, à confier, à titre provisoire et en vue d'un rapatriement éventuel, les victimes d'un trafic criminel, lorsqu'elles sont dépourvues de ressources, à des institutions d'assistance publique ou privée ou à des particuliers offrant les garanties nécessaires.

Rządy zobowiązują się również, w granicach prawnych i w miarę możliwości, odsyłać do kraju rodzinnego te z pośród wymienionych kobiet i dziewcząt, które zażądają odesłania ich do kraju ojczystego lub też odesłania których zażądają osoby, mające nad nimi prawną władzę.

Odesłanie do kraju będzie uskutecznione dopiero po ustaleniu tożsamości osoby i obywatelstwa, jak również miejsca i daty przybycia na granicę.

Każde z układających się państw ułatwi przejazd przez swe terytorjum; korespondencja dotycząca odesłania do kraju prowadzoną będzie w miarę możliwości bezpośrednio.

Art. 4.

W wypadku, gdyby kobieta lub dziewczyna, mająca być odesłaną do kraju ojczystego nie mogła pokryć kosztów przejazdu, nie miała ani męża, ani rodziców, ani opiekuna, któryby je opłacił, koszty związane z odesłaniem jej do najbliższej granicy lub do portu wyruszenia w kierunku kraju ojczystego, obciążają państwo, na terytorjum którego kobieta ta przebywa, pozostałe zaś koszta obciążają jej państwo ojczyste.

Art. 5.

Powyższe postanowienia artykułów 3 i 4 nie sprzeciwiają się poszczególnym umowom mogącym istnieć pomiędzy układającymi się rządami.

Art. 6.

Rządy układające się zobowiązują się do pełnienia w granicach prawnych w miarę możliwości dozoru nad biurami i agencjami pośrednictwa pracy dla kobiet i dziewcząt zagranicą.

Art. 7.

Państwa, nie podpisujące niniejszego układu, mogą przystąpić do niego. W tym celu zawiadomią one o tem drogą dyplomatyczną rząd francuski, który poda to do wiadomości wszystkich państw układających się.

Art. 8.

Niniejsze Porozumienie uzyska moc obowiązującą w 6 miesięcy od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych. W wypadku, gdyby jedna ze stron zawierających układ, wypowiedziała go, wypowiedzenie to miałoby skutek prawny tylko względem danej strony i dopiero w 12. miesięcy od daty rzeczowego wypowiedzenia.

Art. 9.

Niniejsze Porozumienie będzie ratyfikowane a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Paryżu w terminie najkrótszym. Na dowód czego pełnomocnicy podpisali niniejsze Porozumienie i przyłożyli doń swe pieczęcie.

Sporządzono w Paryżu 18-go maja 1904 r. w jednym egzemplarzu, który pozostanie w archi-

Les Gouvernements s'engagent aussi, dans les limites légales et autant que possible à renvoyer dans leur pays d'origine celles de ces femmes ou filles, qui demandent leur rapatriement ou qui seraient réclamées par les personnes ayant autorité sur elles. Le rapatriement ne sera effectué qu'après entente sur l'identité et la nationalité, ainsi que sur le lieu et la date de l'arrivée aux frontières. Chacun des Pays contractants facilitera le transit sur son territoire.

La correspondance relative aux rapatriements se fera, autant que possible, par la voie directe.

Art. 4.

Au cas, où la femme ou fille à rapatrier ne pourrait rembourser elle même les frais de son transfert et où elle n'aurait ni mari, ni parents, ni tuteur, qui payeraient pour elle, les frais occasionnés par le rapatriement seront à la charge du pays, sur le territoire duquel elle réside, jusqu'à la prochaine frontière ou port d'embarquement dans la direction du pays d'origine, — et à la charge du pays d'origine pour le surplus.

Art. 5.

Il n'est pas dérogé, par les dispositions des articles 3 et 4 ci-dessus, aux conventions particulières, qui pourraient exister entre les Gouvernements contractants.

Art. 6.

Les Gouvernements contractants s'engagent, dans les limites légales, à exercer, autant que possible, une surveillance sur les bureaux ou agences, qui s'occupent du placement de femmes ou filles à l'étranger.

Art. 7.

Les Etats non signataires sont admis à adhérer au présent Arrangement. A cet effet, ils notifieront leur intention, par la voie diplomatique, au Gouvernement Français, qui en donnera connaissance à tous les Etats contractants.

Art. 8.

Le présent Arrangement entrera en vigueur six mois après la date de l'échange des ratifications. Dans le cas, où l'une des Parties contractantes le dénoncerait, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cette Partie, et cela douze mois seulement à dater du jour de ladite dénonciation.

Art. 9.

Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications seront échangées à Paris, dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le 18 mai 1904, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les Archives du Mini-

wum Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Francuskiej i którego jeden odpis poświadczony za zgodność będzie doręczony każdemu z układających się Mocarstw.

(L. S.) podpisano: *Delcassé*
 (L. S.) podpisano: *Radolin*
 (L. S.) podpisano: *Leghait*
 (L. S.) podpisano: *F. Reventlow*
 (L. S.) podpisano: *F. de Leony Castillo*
 (L. S.) podpisano: *Edmund Monson*
 (L. S.) podpisano: *G. Tornielli*
 (L. S.) podpisano: *A. de Stuers*
 (L. S.) podpisano: *T. de Souza-Rosa*
 (L. S.) podpisano: *Nelidow*

Za Szwecję i za Norwegję:

(L. S.) podpisano: *Akerman*
 (L. S.) podpisano: *Lardy*

Konwencja międzynarodowa

dotycząca zwalczania handlu żywym towarem

Monarchowie i Naczelnicy Państw i Rządy Mocarstw poniżej wymienionych, jednakowo pragnąc uczynić możliwie najskuteczniejszym zwalczanie procederu znanego pod nazwą „handlu żywym towarem”, postanowili zawrzeć w tym celu konwencję i po uchwaleniu projektu na pierwszej konferencji, zebrałej w Paryżu w czasie od 15 do 25 lipca 1902 r. wyznaczyli swych pełnomocników, którzy zbrali się w Paryżu na drugiej konferencji od dnia 18 kwietnia do 4 maja 1910 r. i zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1.

Każdy, kto dla zaspokojenia cudzych namiętności zwerbował, uprowadził, albo uwiódł, nawet za jej zgodą, kobietę albo dziewczynę nieletnią dla celów rozpusty winien być karany nawet wtedy, gdyby poszczególne czyny, stanowiące pierwiastki składowe przestępstwa, zostały dokonane w różnych państwach.

Art. 2.

Winien być również karany każdy, kto, dla zaspokojenia cudzych namiętności, za pomocą oszustwa lub gwałtu, gróźb, użycia władzy, czy jakichkolwiek innych środków przymusu zwerbował, uprowadził lub uwiódł kobietę albo dziewczynę pełnoletnią dla celów rozpusty, choćby poszczególne czyny, stanowiące pierwiastki składowe przestępstwa, zostały spełnione w różnych państwach.

Art. 3.

Strony układające się, których ustawodawstwo nie byłoby w chwili zawarcia niniejszej umowy wystarczające dla zwalczania przestępstw przewidzianych przez dwa poprzednie artykuły, zobowiązują się do zastosowania lub zaproponowania swym ciałom prawodawczym środków niezbędnych dla wymiaru kar za te przestępstwa stosownie do ich ważności.

stère des Affaires Etrangères de la République Française, et dont une copie certifiée conforme, sera remise à chaque Puissance contractante.

(L. S.) Signé: *Delcassé*
 (L. S.) Signé: *Radolin*
 (L. S.) Signé: *A. Leghait*
 (L. S.) Signé: *F. Reventlow*
 (L. S.) Signé: *F. de Leon y Castillo*
 (L. S.) Signé: *Edmund Monson*
 (L. S.) Signé: *G. Tornielli*
 (L. S.) Signé: *A. de Stuers*
 (L. S.) Signé: *T. de Souza-Rosa*
 (L. S.) Signé: *Nelidow*

Pour la Suède et pour la Norvège;

(L. S.) Signé: *Akerman*
 (L. S.) Signé: *Lardy*

Convention Internationale

relative

à la répression de la Traite des Blanches.

Les Souverains, Chefs d'Etat et Gouvernements des Puissances ci-après désignées,

Egalement désireux de donner le plus d'efficacité possible à la répression du trafic connu sous le nom de „Traite des Blanches”, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et, après qu'un projet eut été arrêté dans une première Conférence réunie à Paris du 15 au 25 juillet 1902, ont désigné leurs Plénipotentiaires, qui se sont réunis dans une deuxième Conférence à Paris du 18 avril au 4 mai 1910 et qui sont convenus des dispositions suivantes:

Article Premier.

Doit être puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a embauché, entraîné ou détourné, même avec son consentement, une femme ou fille mineure, en vue de la débauche, alors même que les divers actes, qui sont les éléments constitutifs de l'infraction auraient été accomplis dans des pays différents.

Art. 2.

Doit être aussi puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité, ou tout autre moyen de contrainte, embauché, entraîné ou détourné une femme ou fille majeure en vue de la débauche, alors même que les divers actes, qui sont les éléments constitutifs de l'infraction, auraient été accomplis dans des pays différents.

Art. 3.

Les Parties Contractantes, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante pour réprimer les infractions, prévues par les deux articles précédents, s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires, pour que ces infractions soient punies suivant leur gravité.

Art. 4.

Strony układające się podadzą sobie wzajemnie do wiadomości, za pośrednictwem rządu Republiki Francuskiej, ustawy obecnie obowiązujące, jak również wydane później w ich państwach w przedmiocie niniejszej konwencji.

Art. 5.

Przestępstwa, przewidziane w artykułach pierwszym i w drugim, będą uważane, z dniem uzyskania mocy obowiązującej przez niniejszą konwencją za zaliczone z samego prawa do przestępstw, które, według Konwencji już obowiązujących Strony układające się, powodują ekstradycję.

W razie, gdyby poprzedzające postanowienie nie mogło być zastosowane bez zmian w istniejącym ustawodawstwie, Strony układające się zobowiązują się do zarządzenia lub zapronowania swym ciałom prawodawczym środków niezbędnych.

Art. 6.

Przekazywanie próśb rekwizycyjnych, dotyczących przestępstw, stanowiących przedmiot niniejszej konwencji, uskutecznione będzie:

- 1° Bądź przez bezpośrednie znoszenie się z sobą władz sądowych.
- 2° Bądź za pośrednictwem przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego Państwa przesyłającego rekwizycję w Państwie otrzymującym; urzędnik ten prześle bezpośrednio władzy właściwej i otrzyma bezpośrednio od niej dokumenty, stwierdzające, wykonanie próśby rekwizycyjnej; (w obu tych wypadkach odpis próśby rekwizycyjnej zostanie równocześnie przesłany wyższej władzy państwa, otrzymującego rekwizycję).
- 3° Bądź w drodze dyplomatycznej.

Każda z układających się stron poda do wiadomości w drodze zawiadomienia, skierowanego do każdej z pozostałych układających się Stron ten sposób lub te sposoby przekazywania z pośród powyżej wymienionych, które wprowadzi w stosunku do danego Państwa.

Wszelkie trudności, mogące wyniknąć z powodu przekazywania próśb, zgodnie ze sposobami podanymi w wypadkach przewidzianych w punktach 1 i 2 ustępu 1 niniejszego artykułu będą regulowane w drodze dyplomatycznej.

W braku odmiennego porozumienia się prośba rekwizycyjna winna być napisana bądź w języku umówionym między obu państwami zainteresowanymi, bądź też powinno być dołączone do niej tłumaczenie na jeden z tych dwu języków; zgodność tłumaczenia winna być zaświadczona przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego Państwa przesyłającego rekwizycję lub przez przysięgłego tłumacza Państwa otrzymującego.

Wykonanie próśb rekwizycyjnych nie będzie mogło pociągać za sobą zwrotu jakichkolwiek opłat lub kosztów.

Art. 7.

Strony układające się zobowiązują się komunikować sobie odpisy orzeczeń skazujących, dotyczące

Art. 4.

Les Parties Contractantes se communiqueront, par l'entremise du Gouvernement de la République Française, les lois, qui auraient déjà été rendues ou qui viendraient à l'être dans leurs Etats, relativement à l'objet de la présente Convention.

Art. 5.

Les infractions prévues par les articles 1 et 2 seront, à partir du jour de l'entrée en vigueur de la présente Convention, réputées être inscrites de plein droit au nombre des infractions donnant lieu à extradition d'après les Conventions déjà existantes entre les Parties Contractantes.

Dans les cas où la stipulation qui précède ne pourrait recevoir effet sans modifier la législation existante, les Parties Contractantes s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires.

Art. 6.

La transmission des commissions rogatoires, relatives aux infractions, visées par la présente Convention s'opérera:

- 1° Soit par communication directe entre les autorités judiciaires;
- 2° Soit par l'entremise de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis; cet agent enverra directement la commission rogatoire à l'autorité judiciaire compétente et recevra directement de cette autorité les pièces, constatant l'exécution de la commission rogatoire; (dans ces deux cas, copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure de l'Etat requis);
- 3° Soit par la voie diplomatique.

Chaque Partie Contractante fera connaître, par une communication adressée à chacune des autres Parties Contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés, qu'elle admet pour les commissions rogatoires, venant de cet Etat.

Toutes les difficultés, qui s'élèveraient à l'occasion des transmissions opérées dans les cas des 1° et 2° du présent article, seront réglées par la voie diplomatique.

Sauf entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou bien elle doit être accompagnée d'une traduction faite dans une de ces deux langues et certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur juré de l'Etat requis.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais de quelque nature que ce soit.

Art. 7.

Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer les bulletins de condamnation, lorsqu'il

tych przestępstw, będących przedmiotem niniejszej konwencji, których pierwiastki składowe spełnione zostały w różnych Państwach.

Dokumenty te będą przesyłane bezpośrednio przez władze wyznaczone, zgodnie z art. 1-ym Układu, zawartego w Paryżu 18 maja 1904 r., władzom odpowiednim innych Państw układających się.

Art. 8.

Państwa nie podpisujące mogą przystąpić do niniejszej konwencji.

W tym celu zanotyfikują one zamiar swój przez akt, który zostanie złożony w archiwum Rządu Republiki Francuskiej. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej poświadczony za zgodność odpis każdemu z Państw układających się i zawiadomi je równocześnie o dacie złożenia aktu.

W wymienionej notyfikacji będą również podane do wiadomości ustawy obowiązujące w Państwie przystępującym do konwencji, w przedmiocie niniejszej konwencji.

W sześć miesięcy od daty złożenia aktu notyfikacyjnego Konwencja wejdzie w życie na całym terytorjum państwa przystępującego, które w ten sposób stanie się państwem układającym się.

Przystąpienie do konwencji pociągnie za sobą z samego prawa i bez specjalnej notyfikacji równoczesne i całkowite przystąpienie do układu z dnia 18 maja 1904 r., który wejdzie w życie jednocześnie z konwencją na całym obszarze Państwa przystępującego.

Powyższe postanowienie nie sprzeciwia się jednak art. 7-emu powyżej wymienionego porozumienia z 18 maja 1904 r., który będzie miał zastosowanie w wypadku, gdyby które z państw przekładało przystąpić jedynie do tego porozumienia.

Art. 9.

Niniejsza konwencja, uzupełniona przez protokół zamknięcia, stanowiący jej część integralną, będzie ratyfikowana, a dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Paryżu z chwilą, gdy sześć Państw układających się będzie mogło to skutecznie.

Z każdego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych sporządzony zostanie protokół, którego odpis uwierzytelniony zostanie przesłany w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw układających się.

Niniejsza konwencja uzyska moc obowiązującą w 6 miesięcy od daty złożenia ratyfikacji.

Art. 10.

W razie, gdyby jedno z Państw układających się wypowiedziało konwencję, wypowiedzenie to miałyby skutek jedynie względem tego Państwa.

Wypowiedzenie zostanie notyfikowane przez akt, który będzie złożony w archiwum Rządu Republiki Francuskiej. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej uwierzytelniony odpis każdemu z Państw układających się i zawiadomi je równocześnie o dacie złożenia aktu. W dwanaście miesięcy od tej daty Konwencja utraci moc obowiązującą na całym terytorjum Państwa wypowiedzającego.

s'agit d'infractions visées par la présente Convention et dont les éléments constitutifs ont été accomplis dans des pays différents.

Ces documents seront transmis directement, par les autorités désignées conformément à l'article 1-er de l'Arrangement conclu à Paris le 18 mai 1904, aux autorités similaires des autres Etats contractants.

Art. 8.

Les Etats non signataires sont admis à adhérer à la présente Convention. A cet effet, ils notifieront leur intention par un acte, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République Française. Celui-ci en enverra par la voie diplomatique copie certifiée conforme à chacun des Etats contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt. Il sera donné aussi, dans ledit acte de notification, communication des lois rendues dans l'Etat adhérent relativement à l'objet de la présente Convention.

Six mois après la date du dépôt de l'acte de notification, la Convention entrera en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'Etat adhérent, qui deviendra ainsi Etat contractant.

L'adhésion à la Convention entraînera de plein droit, et sans notification spéciale, adhésion concomitante et entière à l'Arrangement du 18 mai 1904, qui entrera en vigueur, à la même date que la Convention elle-même, dans l'ensemble du territoire de l'Etat adhérent.

Il n'est toutefois pas dérogé, par la disposition précédente à l'article 7 de l'Arrangement précité du 18 mai 1904 qui demeure applicable au cas où un Etat préférerait faire acte d'adhésion seulement à cet Arrangement.

Art. 9.

La présente Convention, complétée par un Protocole de clôture, qui en fait partie intégrante, sera ratifiée, et les ratifications en seront déposées à Paris, dès que six des Etats contractants seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratification un procès-verbal, dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après la date du dépôt des ratifications.

Art. 10.

Dans le cas où l'un des Etats contractants dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cet Etat.

La dénonciation sera notifiée par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République Française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée à chacun des Etats contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Douze mois après cette date, la Convention cessera d'être en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'Etat qui l'aura dénoncée.

Wypowiedzenie Konwencji nie będzie pociągało za sobą z samego prawa równoczesnego wypowiedzenia Porozumienia z dn. 18 maja 1904 r., chyba, że zostanie to wyraźnie zaznaczone w akcie wypowiedzenia w razie przeciwnym Państwo układające się winno dla wypowiedzenia wymienionego Porozumienia zastosować się do art. 8 tego ostatniego.

Art. 11.

Jeżeli jedno z Państw układających się zechce wprowadzić w życie niniejszą Konwencję w jednej lub kilku ze swych kolonji, posiadłości lub okręgów konsularno-sądowych, powinno w tym celu zanotyfikować swój zamiar przez akt, który zostanie złożony w archiwum Rządu Republiki Francuskiej. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej uwierzytelniony odpis każdemu z Państw układających się i zawiadomi je równocześnie o dacie złożenia aktu.

W wymienionym akcie notyfikacyjnym, dotyczącym kolonji, posiadłości lub okręgów konsularno-sądowych, będą podane do wiadomości ustawy, wydane w przedmiocie niniejszej Konwencji. Ustawy, które w następstwie zostaną tam wydane, będą również zakomunikowane Państwu układającym się stosownie do art. 4.

W 6 miesięcy od daty złożenia aktu Konwencja wejdzie w życie w kolonjach, posiadłościach lub okręgach konsularno-sądowych, wyszczególnionych w akcie notyfikacyjnym.

Państwo pozywające poda do wiadomości każdego z pozostałych Państw układających się ten sposób lub te sposoby przekazywania, które przyjmie dla próśb rekwizycyjnych, skierowanych do kolonji, posiadłości lub okręgów konsularno-sądowych, które stanowią będą przedmiot notyfikacji wskazanej w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Wypowiedzenie Konwencji przez jedno z Państw układających się względem jednej lub kilku ze swych kolonji, posiadłości, lub okręgów konsularno-sądowych zostanie dokonane w formie i na warunkach określonych w ustępie 1-ym niniejszego artykułu. Nabejdzie ono skutków prawnych w 12 miesięcy od daty złożenia aktu wypowiedzenia w archiwum Rządu Republiki Francuskiej.

Przystąpienie do Konwencji przez jedno z Państw układających się na rzecz jednej lub kilku ze swych kolonji, posiadłości lub okręgów konsularno-sądowych, pociągnie za sobą z samego prawa i bez specjalnej notyfikacji, równoczesne i całkowite przystąpienie do układu z dn. 18 maja 1904 r. Porozumienie to wejdzie tam w życie jednocześnie z samą Konwencją. Jednakowoż wypowiedzenie Konwencji przez jedno z Państw układających się, dla jednej lub kilku swych kolonji, posiadłości lub okręgów konsularno-sądowych nie pociągnie za sobą z samego prawa — chyba, że zostało to wyraźnie zaznaczone w akcie notyfikacyjnym, równoczesnego wypowiedzenia Porozumienia z dn. 18 maja 1904 r.; pozatem pozostają w mocy oświadczenia, jakie Państwa podpisujące Porozumienie z dn. 18 maja 1904 r. mogły poczynić co do przystąpienia ich kolonji do wymienionego Porozumienia.

La dénonciation de la Convention n'entraînera pas de plein droit dénonciation concomitante de l'Arrangement du 18 mai 1904, à moins qu'il n'en soit fait mention expresse dans l'acte de notification; sinon, l'Etat contractant devra, pour dénoncer ledit Arrangement, procéder conformément à l'article 8 de ce dernier accord.

Art. 11.

Si un Etat contractant désire la mise en vigueur de la présente Convention dans une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République Française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des Etats contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Il sera donné, dans ledit acte de notification, pour ces colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, communication de lois, qui y ont été rendues relativement à l'objet de la présente Convention. Les lois qui, par la suite, viendraient à y être rendues, donneront lieu également à des communications aux Etats contractants, conformément à l'article 4.

Six mois après la date du dépôt de l'acte de notification, la Convention entrera en vigueur dans les colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires visées dans l'acte de notification.

L'Etat requérant fera connaître, par une communication adressée à chacun des autres Etats contractants, celui ou ceux des modes de transmission, qu'il admet pour les commissions rogatoires à destination des colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, qui auront fait l'objet de la notification visée au 1er alinéa du présent article.

La dénonciation de la Convention par un des Etats contractants, pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, s'effectuera dans les formes et conditions déterminées au 1er alinéa du présent article. Elle portera effet douze mois après la date du dépôt de l'acte de dénonciation dans les archives du Gouvernement de la République Française.

L'adhésion à la Convention par un Etat contractant pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires entraînera, de plein droit et sans notification spéciale, adhésion concomitante et entière à l'Arrangement du 18 mai 1904. Ledit Arrangement y entrera en vigueur à la même date, que la Convention elle-même. Toutefois, la dénonciation de la Convention par un Etat contractant pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires n'y entraînera pas de plein droit, à moins de mention expresse dans l'acte de notification, dénonciation concomitante de l'Arrangement du 18 mai 1904; d'ailleurs, sont maintenues les déclarations, que les Puissances signataires de l'Arrangement du 18 mai 1904 ont pu faire, touchant l'accession de leurs colonies audit Arrangement.

Niemniej jednak, poczynawszy od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji, przystąpienia lub wypowiedzenia, dotyczące powyższego Porozumienia względem kolonii, posiadłości lub okręgów konsularno-sądowych Państw układających się, będą uskuteczniane w myśl postanowień niniejszego artykułu.

Art. 12.

Konwencja niniejsza nosząca datę 4 maja 1910 r. będzie mogła być podpisywaną w Paryżu aż do 31 lipca przyszłego roku przez pełnomocników mocarstw, reprezentowanych na drugiej konferencji w sprawie ścigania handlu żywym towarem.

Sporządzony w Paryżu 4 maja 1910 r., w jedynym egzemplarzu, którego uwierzytelniony odpis za zgodność zostanie wydany każdemu z mocarstw podpisujących.

Za Niemcy (z zastrzeżeniem art. 6):

(L. S.) podpisano: *Albrecht Lentze*
Curt Joel

Za Austrię i za Węgry:

(L. S.) podpisano: *A. Nemes*, Chargé d'Affaires Austro-Węgier

Za Austrię:

(L. S.) podpisano: *J. Eichhoff*, radca wydziału ces.-kr. austr.

Za Węgry:

(L. S.) podpisano: *G. Lers*, radca ministerjal. król. węg.

Za Belgię:

(L. S.) podpisano: *Jules Lejeune*
Isidore Maus

Za Brazylię (z zastrzeżeniem art. 5):

(L. S.) podpisano: *J. C. de Souza Bandeira*

Za Danię:

(L. S.) podpisano: *C. E. Cold*

Za Hiszpanję:

(L. S.) podpisano: *Octavio Cuartero*

Za Francję:

(L. S.) podpisano: *R. Berenger*

Za Wielką-Brytanię:

(L. S.) podpisano: *Francis Bertle*

Za Włochy:

(L. S.) podpisano: *J. C. Buzzatti*
Gerolamo Calvi

Za Holandję:

(L. S.) podpisano: *A. de Stuers*
Retham Macare

Za Portugalję:

(L. S.) podpisano: *brabta de Souza Rosa*

Za Rosję:

(L. S.) podpisano: *Alexis de Bellegarde*
Wladimir Deruginsky

Za Szwecję:

(L. S.) podpisano: *F. de Klercker*

PROTOKUŁ ZAMKNIĘCIA.

W chwili przystępowania do podpisania konwencji z dnia dzisiejszego niżej podpisani pełnomocnicy uważają za pożyteczne wskazać w jakim duchu należy rozumieć artykuły 1, 2 i 3 niniejszej konwencji oraz w jakiej mierze pożądane jest, aby państwa

Néanmoins, à partir de la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, les adhésions ou dénonciations, s'appliquant à cet Arrangement et relatives aux colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires des Etats contractants, s'effectueront aux dispositions du présent article.

Art. 12.

La présente Convention, qui portera la date du 4 mai 1910, pourra être signée à Paris, jusqu'au 31 juillet suivant, par les Plénipotentiaires des Puissances représentées à la deuxième Conférence relative à la répression de la Traite des Blancs.

Fait à Paris, le quatre mai mil neuf cent dix, en un seul exemplaire, dont une copie certifiée conforme sera délivrée à chacune des Puissances signataires.

Pour l'Allemagne: (Sous réserve de l'article 6):

(L. S.) Signé: *Albrecht Lentze*
Curt Joel

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: *A. Nemes*, Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie.

Pour l'Autriche:

(L. S.) Signé: *J. Eichhoff*, Conseiller de la Section Impériale Royal autrichien

Pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: *G. Lers*, Conseiller ministériel Royal hongrois

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: *Jules Lejeune*
Isidore Maus

Pour le Brésil: (Sous réserve de l'article 5):

(L. S.) Signé: *J. C. de Souza Bandeira*

Pour le Danemark:

(L. S.) Signé: *C. E. Cold*

Pour l'Espagne:

(L. S.) Signé: *Octavio Cuartero*

Pour la France:

(L. S.) Signé: *R. Berenger*

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) Signé: *Francis Bertle*

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: *J. C. Buzzatti*
Gerolamo Calvi

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Signé: *A. de Stuers*
Retham Macare

Pour le Portugal:

(L. S.) Signé: *Comte de Souza Rosa*

Pour la Russie:

(L. S.) Signé: *Alexis de Bellegarde*
Wladimir Deruginsky

Pour la Suède:

(L. S.) Signé: *F. de Klercker*

PROTOCOLE DE CLOTURE

Au moment de procéder à la signature de la convention de ce jour, les plénipotentiaires soussignés jugent utile d'indiquer l'esprit, dans lequel il faut entendre les articles 1, 2 et 5 de cette convention et suivant lequel il est désirable que, dans

układające się przy wykonywaniu swej suwerenności ustawodawczej zapewniły wykonanie przyjętych postanowień lub ich uzupełnienie.

A. Postanowienia artykułów 1 i 2 winny być uważane za minimum w tym znaczeniu, że samo przez się zrozumiałe jest, iż rządy układające się posiadają całkowitą swobodę karania Innych analogicznych przestępstw, takich na przykład, jak werbowanie dorosłych bez podstępu ani przymusu.

B. Dla ścigania przestępstw, przewidzianych w artykułach 1 i 2 słowa „kobieta lub dziewczyna małoletnia, kobieta lub dziewczyna pełnoletnia” oznaczają kobiety lub dziewczęta poniżej lub powyżej 20 lat ukończonych. Ustawa może jednak ustalić wiek ochrony wyższy pod warunkiem, że będzie jednakowy dla kobiet i dziewcząt każdej narodowości.

C. Dla ścigania tych samych przestępstw ustawa winna zarządzić we wszystkich wypadkach karę pozbawienia wolności, bez uszczerbku dla wszelkich innych kar głównych lub ubocznych. Winna ona również wziąć pod uwagę, niezależnie od wieku ofiary, różne okoliczności obciążające, mogące zaistnieć w poszczególnym wypadku, jak te, które przewiduje art. 2, lub fakt, że ofiara została istotnie oddana rozpuście.

D. Zatrzymanie kobiety lub dziewczyny w domu rozpusty wbrew jej woli nie mogło być pomimo ciężkości przestępstwa objęte przez niniejszą konwencję, ponieważ należy ono wyłącznie do ustawodawstwa poszczególnych państw.

Niniejszy protokół zamknięcia będzie uważany za stanowiący część składową konwencji z tej samej daty i będzie miał tę samą moc, wartość i czas trwania.

Sporządzono i podpisano w jednym egzemplarzu w Paryżu 4 maja 1910 r.

Za Niemcy:

podpisano (—) *Albrecht Lentze*
Curt Joel

Za Austrię i za Węgry:

podpisano (—) *A. Nemes*, Chargé d'Affaires Austr.-Węgier.

Za Austrię:

podpisano (—) *J. Eichhoff*, Cesarsko-Królewski radca Sekcji.

Za Węgry:

podpisano (—) *G. Lers*, Królewsko-Węgierski radca ministerialny.

Za Belgię:

podpisano (—) *Jules Lejeune*
Isidore Maus

Za Brazylię:

podpisano (—) *J. C. de Souza Bandeira*

Za Danję:

podpisano (—) *C. E. Cold*

Za Hiszpanję:

podpisano (—) *Octavio Cuartero*

Za Francję:

podpisano (—) *R. Bérenger*

Za Wielką Brytanię:

podpisano (—) *Francis Bertie*

l'exercice de leur souveraineté législative, les Etats contractants pourvoient à l'exécution des stipulations arrêtées ou à leur complément.

A. Les dispositions des articles 1 et 2 doivent être considérées comme un minimum, en ce sens qu'il va de soi, que les gouvernements contractants demeurent absolument libres de punir d'autres infractions analogues, telles, par exemple, que l'embauchage des majeures alors qu'il n'y aurait ni fraude ni contrainte.

B. Pour la répression des infractions prévues dans les articles 1 et 2 il est bien entendu, que les mots „femme ou fille mineure, femme ou fille majeure” désignent les femmes ou les filles mineures ou majeures de vingt ans accomplis. Une loi peut toutefois fixer un âge de protection plus élevé à la condition qu'il soit le même pour les femmes ou les filles de toute nationalité.

C. Pour la répression des mêmes infractions, la loi devrait édicter dans tous les cas, une peine privative de liberté, sans préjudice de toutes autres peines principales ou accessoires, elle devrait aussi tenir compte, indépendamment de l'âge de la victime, des circonstances aggravantes diverses, qui peuvent se rencontrer dans l'espèce, comme celles, qui sont visées par l'art. 2, ou le fait, que la victime aurait été effectivement livrée à la débauche.

D. Le cas de rétention contre son gré, d'une femme ou fille dans une maison de débauché n'a pu, malgré sa gravité, figurer dans la présente convention, parce qu'il relève exclusivement de la législation intérieure.

Le présent protocole de clôture sera considéré comme faisant partie intégrante de la convention de ce jour et aura même force, valeur et durée.

Fait et signé en un seul exemplaire, à Paris, le 4 mai 1910.

Pour l'Allemagne:

Signé: *Albrecht Lentze*
Curt Joel

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

Signé: *A. Nemes*, Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie

Pour l'Autriche:

Signé: *J. Eichhoff*, Conseiller de section impérial royal autrichien

Pour la Hongrie:

Signé: *G. Lers*, Conseiller ministériel royal hongrois

Pour la Belgique:

Signé: *Jules Lejeune*
Isidore Maus

Pour le Brésil:

Signé: *J. C. de Souza Bandeira*

Pour le Danemark:

Signé: *C. E. Cold*

Pour l'Espagne:

Signé: *Octavio Cuartero*

Pour la France:

Signé: *R. Bérenger*

Pour la Grande Bretagne:

Signé: *Francis Bertie*

Za Włochy:
podpisano (—) *J. C. Buzzatti*
Gerolamo Calvi

Za Holandję:
podpisano (—) *A. de Stuers*
Rethan Macare

Za Portugalję:
podpisano (—) *hrabia de Souza Roza*

Za Rosję:
podpisano (—) *Alexis de Bellegarde*
Wladimir Déruginski

Za Szwecję:
podpisano (—) *F. de Klercker*

Pour l'Italie:
Signé: *J. C. Buzzatti*
Gerolamo Calvi

Pour le Pays-Bas:
Signé: *A. de Stuers*
Rethan Macare

Pour le Portugal:
Signé: *Comte de Souza Roza*

Pour la Russie:
Signé: *Alexis de Bellegarde*
Wladimir Déruginski

Pour la Suède:
Signé: *F. de Klercker*

Powyzsze porozumienie ratyfikowały następujące Państwa:

	Daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych.
Niemcy . . .	18-go Stycznia 1905 roku.
Dania . . .	" " " "
Hiszpanja . . .	" " " "
Francja . . .	" " " "
Wielka Brytania	" " " "
Włochy . . .	" " " "
Rosja . . .	" " " "
Szwecja . . .	" " " "
Norwegja . . .	" " " "
Szwajcarja . . .	" " " "
Belgja . . .	22-go czerwca " "
Portugalja . . .	12-go lipca " "
Holandja . . .	14-go stycznia 1907 " "

Przystąpiły do powyższego porozumienia następujące Państwa:

	Data przystąpienia:
Polska . . .	12-go stycznia 1921 roku.
Austrja-Węgry . . .	18-go stycznia 1905 " "
Brazylja . . .	12-go maja 1905 " "
Stany Zjednoczone	6-go czerwca 1908 " "
Luksemburg . . .	4-go lipca 1910 " "
Bułgarja . . .	15-go czerwca 1921 " "
Czechosłowacja	17-go maja 1921 " "

Międzynarodową Konwencję z dnia 4 maja 1910 r., dotyczącą handlu żywym towarem ratyfikowały następujące Państwa:

	Daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych
Austrja—Węgry	8 sierpnia 1912 roku
Hiszpanja	" " " "
Francja	" " " "

	Daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych
Wielka Brytania	8 sierpnia 1912 roku
Holandja	" " " "
Rosja	" " " "
Niemcy	23 " " "
Portugalja	9 września " "
Belgja	30 lipca 1914 " "

zaś przystąpiły do powyższej Konwencji następujące Państwa:

Polska	12 stycznia 1921 roku
Indje wschodnie holenderskie	5 marca 1913 " "
Kanada	25 kwietnia 1913 " "
Związek południowo-afrykański	19 września 1913 " "
Newfoundland i Nowa Zelandja	17 paźdz. 1915 " "
Urugwaj	30 czerwca 1920 " "
Czechosłowacja	17 maja 1921 " "
Bułgarja	15 czerwca " "
Monaco	2 lipca " "
W. M. Gdańsk	2 lipca " "
Bahama	4 listop. " "
Cejlon	" " " "
Cypr	" " " "
Kenja	" " " "
Fidżi	" " " "
Gibraltar	" " " "
Hongkong	" " " "
Jamajka	" " " "
Malta	" " " "
Nyasaland	" " " "
Rodezja południowa	" " " "
Cieśniny	" " " "
Trynidad	" " " "
Norwegja	16 grudnia " "
Sjam	28 " " "
Kolonje francuskie	1 stycznia 1922 " "
Marokko	" " " "
Tunis	" " " "

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Zagranicznych:

G. Narutowicz